گزارش

وزارت صمت به مسئله برند کره‌ای-ایرانی ورود می‌کند؟

• **شرق:** همه مسائل مربوط به لوازم خانگی کره‌ای، آلمانی و آمریکایی هم که حل بشود، دست آخر بحث یک برند کره‌ای که معلوم نیست کره‌ای است یا ایرانی حل نمی‌شود. برندی که در پی ورشکستگی در سال ۱۳۸۹ از سوی یک شرکت لوازم خانگی ایرانی خریداری شد اما اکنون به شکل غیررسمی به نام جنس تماما کره‌ای به مشتریان عرضه می‌شود و هنوز با وجود حجم انبوه سؤالات از سوی رسانه‌ها تکلیف مشخصی ندارد. «شرق» پیش از این پیگیر ماجرا شد و به همراه دیگر رسانه‌ها گزارش‌هایی منتشر کرد اما مسئله همچنان بلاتکلیف است و حتی با شایعاتی مبنی بر وجود کالاهای کره‌ای در مناطق آزاد خبری پرحاشیه‌تر است. روز دوشنبه هشت آذر «ایسنا»، دیگر خبرگزاری که با جدیت مسئله را پیگیری می‌کند گزارش کرده است که مسئله همچنان بلاتکلیف مانده و در تازه‌ترین تحول و بعد از گذشت حدود دو هفته از اظهار نظر انجمن ملی حمایت از حقوق مصرف‌کنندگان مبنی بر اینکه فروش لوازم خانگی تولید داخل که با برچسب برند خارجی در بازار عرضه می‌شوند، مصداق تقلب است و حواشی مختلف این ماجرا، سازمان حمایت از معاون امور صنایع وزارت صمت خواسته در این زمینه اعلام نظر کند و یکی‌یکی منابع مختلف به موضوع ورود می‌کنند. لوازم خانگی در ایران هرچند بازاری به بزرگی سالانه شش میلیارد دلار دارند، هیچ وقت این‌چنین برای رسانه‌ها خوراک خبری درست نمی‌کردند و تیتر، پشت تیتر مطلب به آنها اختصاص پیدا نمی‌کرد؛ به‌ویژه لوازم خانگی کره‌ای که به همراه کاراکترهای سریال‌هایشان میهمان بسیاری از خانه‌های ایرانی بودند. اما این مسئله به‌ظاهر حل‌نشدنی مانده است و تیترها و گزارش‌های رسانه‌ها هیچ پیگیری مسئولان هم جواب نمی‌دهد. اما اطلاعاتی که به دست ایسنا رسیده نشان می‌دهد دو روز پیش، عباس تابش، رئیس سازمان حمایت مصرف‌کنندگان و تولیدکنندگان از معاون امور صنایع وزارت صنعت، معدن و تجارت (صمت) خواسته که با توجه به دستور مقام معظم رهبری مبنی بر ممنوعیت واردات لوازم خانگی کره‌ای در راستای حمایت از تولید داخل، ابهاماتی که درباره تولید این گروه از محصولات در داخل کشور با درج برند خارجی وجود دارد و مسئولیت این معاونت در زمینه تنظیم بازار لوازم خانگی، درباره موضوعات زیر اعلام نظر کند. سؤالاتی که به نوشته ایسنا به این قرارند: اول اینکه با توجه به زیرساخت‌های قابل توجه و توانمندی تولید انواع محصولات لوازم خانگی در داخل کشور با همکاری و درج برندهای داخلی و در راستای حمایت از تولیدکنندگان داخلی، آیا اساسا تولید محصولات مذکور با درج عنوان لوگوی برند خارجی روی محصولات مجاز و دارای توجیه قانونی است؟ دوم با توجه به اظهارات مسئولان یکی از شرکت‌هایی که برند یک شرکت کره‌ای را برای درج عنوان و لوگوی برند شرکت روی محصولات تولیدی در داخل کشور اجاره کرده، آیا مجوز یادشده برای درج روی کالای تولید داخل کفایت می‌کند و بر این اساس سایر تولیدکنندگان داخلی نیز مجاز به اقدام در این خصوص هستند؟ میزان سهم داخلی‌سازی این برند چند درصد است؟ سؤال آخری که رئیس سازمان حمایت از معاون امور صنایع وزارت صمت مطرح کرده این است که با توجه به دستور مقام معظم رهبری مبنی بر ممنوعیت واردات لوازم خانگی با برند کره‌ای، آیا تولید محصولات یادشده در داخل کشور با برند کره‌ای، شرکت‌های کره‌ای و سایر تولیدکنندگان جهانی نیز مشمول این حکم است؟

توافق سه‌جانبه سوآپ گاز از طریق ایران به جمهوری آذربایجان به امضای رؤسای جمهور رسید

دستاورد دیپلماتیک یا احیای توافق پیشین

حمیدرضا عراقی، مدیرعامل پیشین شرکت ملی گاز در گفت‌وگو با «شرق»: از لحاظ دیپلماتیک بد نیست، مالی و گازی بی‌ثمر

محمد آزاد: ایران، ترکمنستان و جمهوری آذربایجان قرارداد «سوآپ» گازی سه‌جانبه را به سرانجام رساندند؛ قراردادی با جنجال تبلیغاتی فراوان که شاید بتواند یک امتیاز مثبت برای وزیر نفت ایران «جواد اوجی» محسوب شود که از روز اول وعده این کار را داده بود و به سرانجام هم رسید؛ اما باید آن را از مسعود میرکاظمی مخفی کند که ظاهرا با سوآپ سر سازگاری ندارد و در یکی از حرکات آکروباتیک خود در دوره کوتاه وزارت نفتش سوآپ نفت ایران و همسایگان شمالی را بدون هیچ توجیهی ناگهان متوقف کرد و به حرف هیچ‌کس هم گوش نکرد و نام سوآپ یا به قول خودش «شوآپ» را تا مدت‌ها به نام خود سند زد. بنا به گزارش ایرنا، رسانه رسمی دولت، براساس این توافق که در حاشیه اجلاس سران اکو در ترکمنستان به امضا رسید، ترکمنستان روزانه پنج تا شش میلیون مترمکعب گاز به جمهوری آذربایجان می‌فروشد؛ این گاز از مسیر ایران به جمهوری آذربایجان ترانزیت (سوآپ) خواهد شد. ایران مدعی است بخشی از گاز مصرفی مورد نیاز خود در پنج استان کشور را از حق انتقال این گاز برداشت خواهد کرد؛ مسئله‌ای -یکی از مسائلی- که کارشناسان تردیدهای جدی درباره آن دارند. این قرارداد از اول دی‌ماه امسال بدون سقف زمانی اجرا خواهد شد، اما میزان گاز برداشتی ایران همچنان نامشخص است. قرارداد سه‌جانبه سوآپ سالانه ۱.۵ تا ۲ میلیارد متر مکعب گاز ترکمنستان به جمهوری آذربایجان از طریق ایران با حضور سیدابراهیم رئیسی و الهام علی‌اف به امضا رسید؛ اتفاقی که هرچند خود وزیر نفت به شکلی متعادل درباره آن اظهارنظر کرد، اما با استقبال عمده و موج خبری رسانه‌ها در حمایت از توافق همراه شده است؛ اما کارشناسان بدبین‌تر هستند. وزیر نفت همچنین درباره تسویه بدهی گازی با ترکمنستان گفت: «وزارت نفت راهکارهای خوبی را پیشنهاد داده است و پرداخت بدهی آغاز شده و به‌زودی اولین قسط پرداخت بابت بدهی گاز انجام خواهد شد». واردات گاز از ترکمنستان به ایران از سال ۹۵ به این سو قطع شده بود.

دست از سر دولت پیش برنمی‌دارند

درحالی‌که عمده رسانه‌های حتی ناهمسو با دولت از این توافق استقبال کرده‌اند اما رسانه‌های محافظه‌کار از جمله خبرگزاری فارس درباره این مسئله موضع گرفته و طبق روال آن را به گردن شخص بیژن زنگنه و دولت پیشین انداخته است. فارس می‌نویسد جواد اوجی در دولت دهم می‌خواست با تهاتر، بدهی ترکمنستان را صاف کند اما: «با روی‌کارآمدن دولت یازدهم، بیژن زنگنه سازوکار تسویه تهاتر گاز با کالا را متوقف کرد» و با «کری‌خوانی‌های غیرمنطقی» ایران دو میلیارد دلار جریمه شد. بدون اشاره به اینکه یکی از مهم‌ترین قراردادهای سوآپ انرژی با همسایگان شمالی را وزیر نفت همان دولت دهم به گونه‌ای ملغا کرد که باورکردن آن برای مدتی طولانی برای بسیاری از جمله وزیران نفت پیشین خود دولت آقای احمدی‌نژاد هم دشوار بود. در این پرونده

دیوان لاهه علیه ایران حکم صادر کرد و پرونده وزیر نفت دولت دهم حتی در داخل نیز به دیوان محاسبات رفت. میرکاظمی با استفاده از اصطلاح «شوآپ»، این عملیات مهم نفتی را به مسخره گرفت و گفت: «با قطع سوآپ دست بابک زنجانی را از نفت کشور قطع کردیم» که نیازی به توضیح بیشتر ندارد؛ تنها اینکه به گفته یکی از مسئولان وقت اصلا داستان آقای بابک زنجانی به زمان بعد از عملیات سوآپ برمی‌گشت و دخلی به موضوع نداشت. صحبت‌های مسئولان رسمی درباره لغو سوآپ نفت و آقای میرکاظمی امروز چنان تند است که می‌شود از بازنشر آن به دلایل مربوط به منافع ملی گذشت؛ اما از نظر کارشناسی نمی‌شود از آن گذشت. ازهمین‌رو با «حمیدرضا عراقی»، مدیرعامل اسبق شرکت ملی گاز ایران و «حمید حسینی»، عضو اتاق بازرگانی ایران، از بنیان‌گذاران اصلی اتحادیه صادرکنندگان فراورده‌های نفتی تماس گرفتیم. آقای حسینی هم‌اکنون عضو هیئت‌مدیره اتاق مشترک ایران و عراق است.

دیپلماتیک خوب است؛ مالی و گازی بی‌ارزش

عراقی درباره مزایای این توافق معتقد است دیپلماسی انرژی و نیز ساختار شرکت ملی گاز ایران بر این مبناست که از طریق انتقال گاز روابطمان را با هر کشوری از کویت و عراق و ترکیه تا قفقاز توسعه بدهیم. پس چنین توافقی از منظر دیپلماسی انرژی و منافع ملی مورد وثوق است. اما منافع مادی را هم باید در نظر بگیریم. نمی‌شود که گاز را مجانی بگیریم و بدهیم. در صورت اجراشدن طرح منفعت حسن هم‌جواری تأمین می‌شود و از نظر دیپلماتیک حرکت ارزشمندی است؛ ولی ما پیش از این از طریق بخش خصوصی گاز را از ترکمنستان می‌خریدیم و به جمهوری آذربایجان می‌فروختیم و منافع حاصل از آن در منابع شرکت ملی گاز لحاظ می‌شد و مثلا صرف پروژه‌های گازرسانی می‌شد. اکنون تا جایی که می‌دانم ظاهرا ترکمنستان با آذربایجان مستقیم قرارداد فروش بسته است و صرفا به ایران حق ترانزیت می‌دهد آن هم معلوم نیست چقدر. اما سوای مسائل مالی کار خوبی است حداقل از نظر حسن هم‌جواری. درباره گازرسانی مورد ادعای دولت به پنج استان سؤال می‌کنم. رئیس پیشین شرکت ملی گاز معتقد است این توافق هیچ تأثیری در گازرسانی ندارد. در گیلان و مازندران مصرف می‌کنیم و معادل می‌دهیم؛ یعنی اصلا بحث گازرسانی به پنج استان منتفی است. درباره سابقه پیشین سوآپ با کشورهای شمالی و احتمال وجود بی‌اعتمادی، عراقی آن را رد می‌کند و این توافق را گامی مثبت می‌داند، چراکه هرچه خط لوله‌ها در اطراف ایران به هم بپیوندند، امری است مثبت. و اما درباره احتمال ادامه همکاری با کشورها در دیگر زمینه‌ها، این مدیر ارشد گازی معتقد است امکان این هست که بتوانیم گاز ترکمنستان را به گاز ایران اضافه کنیم و برای نمونه به پاکستان برسانیم. درباره خط لوله جایگزین «تاپی» می‌پرسم که با دورزدن ایران گاز ترکمنستان را به پاکستان و هند می‌رساند که عراقی می‌گوید با این وضعیت افغانستان و حضور طالبان اگر هم شروع به اجرائی‌شدن بشود که بعید است و بسیار زمان می‌برد، هرچند حمایت سعودی و ایالات متحده را هم داشته باشد؛ اما خط لوله ما مهیاست. اما فشار تحریم را چه کنیم؟ عراقی می‌گوید بدون رفع تحریم هم احتمال جدی دارد و می‌توان از مزایای استفاده از آن بر نفت یا نفتا برای پاکستان استفاده کرد، طرف هندی به دلیل مشکلاتی که با پاکستان دارد، مشتاق گاز ماست، اما تردید دارد.

یک شرکت خصوصی هم می‌توانست؛ نیازی به حضور رئیس جمهور نبود!

حمید حسینی موضعی تندتر دارد و اساسا موضوع را بزرگ‌نمایی‌شده و به زبان ما هیاهو برای هیچ می‌خواند. حسینی معتقد است کار مثبتی است. هر قدر از سوآپ استفاده کنیم غنیمت است و کشورها را از نظر اقتصادی و استراتژیک به ما وابسته می‌کند. از این نظر البته ارزش دارد ولی این کار را قبلا یک شرکت نیمه‌خصوصی انجام می‌داد و اصلا نیازی به وزیر و رئیس‌جمهور و تبلیغات نداشت. اصلا از نظر سیاسی این‌قدر ارزش ندارد که بزرگ‌نمایی شود. ما خودمان در این شرایط تحریمی ۸۰۰ میلیون مترمکعب گاز تولید می‌کنیم، پنج میلیون، رقمی است؟ با این میزان شاید بتوانیم نصف یک شهر در استان خراسان را گاز بدهیم. مصرف پنج شهری که ذکر شده ۸۰ میلیون متر مکعب است. چه اهمیتی دارد پنج میلیون مترمکعب؟ اصلا عددی که نیست هیچ تازه هزینه هم دارد. خط لوله‌ها چند سال فعال نبوده‌اند و باید بازسازی شوند؛ بنابراین از نظر اهمیت اصل مسئله کلا زیر سؤال است. بدون سروصدا هم می‌شد همان شرکت یا یک شرکت دیگر برود قرارداد ببندد و وقت رئیس‌جمهور هم گرفته نمی‌شد! اصل مسئله مثبت است اما در برابر مشکلات ما چیزی نیست اصلا. ما ترانزیت هوایی‌مان را داریم از دست می‌دهیم، میادین مشترک ما با عراق و عربستان و قطر دارد از بین می‌رود، آن وقت ما مرتب بر سر کرسنت جنجال می‌کنیم که گاز قسمت مشترکش (لایه خوف) را اماراتی‌ها بردند. ترکمنستان هم اصلا دیگر ظرفیتی ندارد تا برای صادرات مشترک با ما همکاری کند، با این همه پروژه جایگزین که در این مدت تحریم ما تعریف کرده است.

مصائب جایگزینی حداقل دستمزد با دستمزد توافقی

رجعت به دوره پیشاصنعتی

علی حیدری*: تعدادی از نمایندگان مجلس شورای اسلامی طرح الحاق یک تبصره به ماده ۴۱ قانون کار را کلید زده‌اند و براساس آن، در مناطق روستایی «دستمزد توافقی» جایگزین «حداقل دستمزد مصوب شورای‌عالی کار» خواهد شد. البته عده‌ای ازجمله طراحان طرح، اسم این طرح را «دستمزد منطقه‌ای» گذاشته‌اند در حالی که با رفع اثر از تبصره ۱ ماده ۴۱ قانون کار که در طرح آمده است عملا با تصویب این طرح «دستمزد منطقه‌ای» در روستاها حاکم نیست بلکه «دستمزد توافقی» و «دستمزد شناور» ملاک خواهد شد و پرواضح است که با توجه به نرخ بالای بی‌کاری، این دستمزد در پایین‌ترین سطح خود خواهد بود.

می‌توان گفت با تصویب این طرح رجعت به دوره پیش از انقلاب صنعتی صورت گرفته و قرار است مناسبات ارباب-رعیتی دوره خان‌ها و فئودال‌ها علنا و رسما احیا شود. بسیاری از صاحب‌نظران، توجه به مقوله تنظیم روابط کار به‌عنوان یکی از وظایف حاکمیت و نیز ظهور پدیده تأمین اجتماعی و بیمه‌های اجتماعی به‌عنوان حقوق بنیادین کار (وظیفه و تکلیف کارفرما و پیمانکار در قبال نیروی کار) را محصول اتفاقاتی می‌دانند که پس از انقلاب صنعتی رخ داد. در آن مقطع تاریخی وقتی وقوع انقلاب صنعتی و اختراع ماشین بخار و ماشین‌آلات صنعتی، امکان تولید انبوه را در کارخانجات فراهم کردند و به لحاظ صرفه در مقیاس و سرعت و سهولت تولید، تعادل بین بهره‌مندی عوامل تولید (کار، سرمایه و...) بر هم خورد و مالکان و کارفرمایان و سرمایه‌داران بهره سرسام‌آوری از تولید و ارزش‌افزوده ایجادی می‌بردند، کارگران دست به شورش زدند و اگرچه این عصبانیت خود را بر سر ماشین‌آلات کارخانجات درآوردند و به همین سبب عده‌ای شورش‌های کارگران پس از انقلاب صنعتی را انقلاب کارگران علیه ماشین‌آلات قلمداد می‌کنند ولی در واقع شورش‌های کارگری موصوف علیه شرایط ناعادلانه بهره‌مندی عوامل تولید از ارزش افزوده ایجادی ناشی از ظهور ماشین بخار و ماشین‌آلات صنعتی بود. این‌گونه است که می‌بینیم بیمه بی‌کاری توسط چرچیل در انگلیس به راه می‌افتد و بیمه‌های اجتماعی (بازنشستگی و...) توسط بیسمارک در آلمان شکل می‌گیرد، در حالی که علی‌القاعده بایستی خاستگاه این‌گونه مقولات، حوزه چپ ایدئولوژی‌های سیاسی و حزبی باشد اما حوزه راست و سرمایه‌داری، سردمدار شکل‌گیری نظامات تأمین اجتماعی به‌عنوان حق کارگر و تکلیف کارفرما و دولت می‌شود.

به همین سبب لستر تارو «تأمین اجتماعی را محصول بر سر عقل آمدن نظام سرمایه‌داری» می‌داند. به طور کلی در سیر تطور تاریخی و از زمانی که تولید فراتر از نیاز فرد و خانواده شکل گرفت و «مالکیت» از «کار» منفک و «مالکیت» از «مدیریت» جدا شد و افرادی به اجبار یا در مقابل دریافت غذا و پوشاک یا سرپناه یا محصول یا وجه نقد به انجام کار برای دیگران پرداختند، نوع نگاه به انسان از مملوک و برده به رعیت و سپس به «ابزار» کار و «نیروی» کار و بعدا به «منابع انسانی» و اخیرا به «سرمایه انسانی» و «دارایی و ثروت انسانی» در حال رشد و تعالی بوده است و مقاوله‌نامه‌های بین‌المللی به‌ویژه مقاوله‌نامه ۱۱۱ در حوزه کار و به‌ویژه «اصول کار شایسته»، برخورداری از پوشش‌های تأمین اجتماعی و بیمه اجتماعی را جزء حقوق بنیادین کار و حقوق حقه کارگران و کارمندان دانسته‌اند. بر همین اساس نیز در حوزه تنظیم روابط کار، دولت‌ها مکلف به اعمال «سیاست‌های مزدی» مناسب و متناسب شدند تا مانع از بهره‌کشی نیروی کار شوند و مقوله حداقل دستمزد به صورت ملی یا منطقه‌ای یا براساس رشته- صنعت یکی از ابزارهای جهان‌شمول در عرصه تنظیم روابط کار است، مگر اینکه دولت‌ها متولی تأمین حداقل‌ها برای آحاد جامعه بوده باشند.

به عبارت دیگر یا دولت‌ها باید حداقل دستمزد متناسب را در قالب سیاست‌های مزدی و در حوزه تنظیم روابط کار اعمال و بر اجرای دقیق و صحیح آن نظارت کنند یا اینکه رأسا تأمین حداقل‌های اولیه و نیازهای اساسی آحاد جامعه ازجمله نیروی کار را از محل بودجه و منابع دولتی فراهم کنند.

فلذا افرادی که به تقلید از لیبرال‌ها و نئولیبرالیست‌های غربی، واگذارکردن دستمزد را به توافق و قرارداد بین کارگر و کارفرما در ایران تجویز می‌کنند، بایستی دقت کنند که در آن کشورهایی که نسخه‌هایشان را از آنجا کپی و ترجمه می‌کنند، تأمین و تضمین حداقل معیشت برای اقشار فرودست (اعم از شاغل و بی‌کار) توسط دولت صورت می‌گیرد. فلذا تا مادامی که در ایران نظام چندلایه تأمین اجتماعی، با تضمین و تأمین مالی پایدار سطح پایه خدمات و پوشش‌های امدادی، حمایتی و بیمه‌ای از سوی دولت برای اقشار ضعیف محقق نشده است، نمی‌توان نسبت به توافقی یا شناورکردن حداقل دستمزد اقدام کرد و به همین سبب است که می‌توان گفت طرح اصلاح ماده ۴۱ قانون کار، نوعی رجعت به دوره ارباب-رعیتی زمان فئودالیته و خان‌سالاری و به عبارت دیگر بازگشت به دوره قبل از انقلاب صنعتی است.

علاوه بر آن باید توجه داشت که رعایت حقوق کارگر ریشه در آموزه‌های اسلامی - ایرانی دارد. جمله معروف داریوش که می‌گوید «در ممالک محروسه من نه کارگر به کارفرما ظلم روا می‌داشت و نه کارفرما به کارگرش ظلم می‌نمود» و شواهد باستانی یافت‌شده در الواح گلی مربوط به امور دیوانی (مالی و اداری) عمارت تخت جمشید نیز حاکی از وجود نظام حقوق و دستمزد و بیمه برای کارگران پروژه مزبور بوده است. از منظر اسلامی نیز احادیث و روایات زیادی در این زمینه وجود دارد.

ادامه در صفحه ۹

خبر

گمانه‌زنی درباره سهم نفت در بودجه

• **ایلنا:** درآمد حاصل از فروش اموال و دارایی دولت در بودجه ۱۴۰۱ عدد بالایی نیست و آنچه تعیین شده نزدیک به ۳۰ هزار میلیارد تومان است، اما این عدد نهایی نیست البته اجازه‌هایی برای فروش اموال به اقتضای شرایط هم در نظر گرفته شده است. دولت باید برنامه مالی سال آینده کشور را نیمه آذرماه به مجلس تحویل دهد. رئیس سازمان برنامه و بودجه گفته است در موعد مقرر یعنی ۱۵ آذرماه لایحه بودجه ۱۴۰۱ را به مجلس تقدیم می‌کند. از دیگر وعده‌های میرکاظمی بستن بودجه بدون کسری است و گفته بودجه سال آینده غیرتورمی خواهد بود.

ادامه از صفحه اول

بازی مرکب[1]؛ از تهران تا وین!

در واقع فرادستی و فرودستی اقتصادی ریشه در نظم سیاسی داشته و دارد که جامعه را دچار دوقطبی کرده و امکان بهره‌گیری از فرصت‌های برابر را از جامعه سلب یا مشکل کرده است. این تقسیم جامعه به فرادست و فرودست سیاسی به توسعه‌نایافتگی ختم می‌شود، چراکه به قول آمارتیاسن «توسعه به‌مثابه آزادی» است. اگر در یک نظم سیاسی، قواعد بازی به گونه‌ای چیده شود که هریک از بازیگران جز از طریق حذف و نابودی دیگری نتواند به موفقیت دست یابد و کسب منافع اقتصادی مستلزم له‌کردن دیگری باشد، با بی‌نظمی مواجه خواهیم شد که چندان دوام نمی‌آورد و در نهایت به رودررویی و درگیری و به‌هم‌خوردن اصل بازی می‌انجامد!

۳- بسیاری سیاست خارجی هر کشور را تداوم سیاست داخلی آن کشور می‌دانند. اکنون که نگاه همه ایرانیان به وین دوخته شده و این امکان وجود دارد تا با نگاه مثبت به جهان، رفع تحریم‌های ظالمانه و پیوند دوباره با اقتصاد جهانی رقم بخورد و بسترهای توسعه سریع کشور چنان‌که در قوانین مختلف توسعه‌ای و منشورها و چشم‌اندازها به آن اشاره شده فراهم شود، باید دانست که این کار جز در قالب ملتی متحد و یکپارچه و از طریق کاهش شکاف و گسل فرادست و فرودست سیاسی و اقتصادی و بهبود مناسبات و سازوکارهای توزیع قدرت و امکان فرارفتن از محدوده تنگ فعلی امکان‌پذیر نیست. نگاهی به کشورهای اطرافمان و پروژه‌های عظیم اقتصادی‌شان زنگ خطر را برای گریز از فقر و تنگدستی ایران امروز به صدا درمی‌آورد. وقتی می‌شنویم ترکیه در حال تکمیل فازهای بزرگ‌ترین فرودگاه جهان با درآمد سالانه چند ده میلیارد دلار است یا کشورهای قطر و امارات که در حال تبدیل‌شدن به هاب حمل‌ونقل منطقه‌ای‌اند و عربستان که پروژه ساخت بزرگ‌ترین نیروگاه خورشیدی جهان با بیش از ۲۰۰ میلیارد دلار و شهر «نئوم» با سرمایه‌گذاری ۵۰۰ میلیارد دلار را در دستور کار دارد تا به هاب فناوری تبدیل شود و... و میلیون‌ها شغلی که در این کشورها بر اثر این پروژه‌ها در حال ایجاد است، آن‌گاه بیش از هر زمان دیگری غمگین و افسرده می‌شویم که چرا ایران عزیزمان با مزیت‌های چندین و چند برابری نسبت به بعضی از این کشورها در این مسیر قرار ندارد؟! چرا باید بخش عظیمی از جامعه در آرزوی تأمین حداقل‌های معیشتی و تماشاگر و نظاره‌گر ویترین مغازه‌ها و قفسه‌های مملو از کالا و محصولات باشند. به نظر می‌رسد تنها در قالب ترکیب مؤلفه‌های احترام به حقوق بنیادین قانونی و شهروندی و تعامل مثبت با جهان در چارچوب جامعه‌ای متحد و منسجم به جای دوقطبی‌های دردناک سیاسی و اقتصادی امکان انجام این بازی بزرگ وجود دارد!

پی‌نوشت:

۱- «بازی مرکب»، اشاره به سریالی کره‌ای به همین نام است که یکی از پربیننده‌ترین مجموعه‌های تلویزیونی در جهان است و نگاهی انتقادی به شکاف‌های بزرگ اقتصادی و رقابت انسان‌ها برای بقا دارد.

شرکت ملی حفاری ایران «سهامی خاص»

آگهی مناقصه (نوبت اول / دوم)
فراخوان مناقصه عمومی یک مرحله ایی (با ارزیابی ساده)
موضوع مناقصه:خرید مربوط به : P/F:"VARCO" TOP DRIVE

شناسه آگهی ۱۲۲۴۲۸۰
نوبت اول

• مشخصات مناقصه :

نام مناقصه گزار	شماره تقاضا / مناقصه	مبلغ برآورد (یورو)	شماره فراخوان
شرکت ملی حفاری ایران	Tender No.: FP/16-00/118 Indent No.: 08-22-9945053	۱۵۸,۹۷۱	۲۰۰۰۰۹۳۹۸۵۰۰۰۷۱۳

• روش ارزیابی کیفی مناقصه گران :

روش ارزیابی	به صورت ساده براساس ارایه جواز کسب/ مدارک حقوقی (اساسنامه / آگهی تامین تا آخرین تغییرات) معتبر متناسب با موضوع مناقصه در جلسه گشایش پیشنهادها انجام می شود.

• نحوه دریافت اسناد مناقصه :

تاریخ شروع دریافت	توزیع اسناد از یک روز پس از چاپ آگهی نوبت دوم آغاز شده و تا ده روز پس از آن ادامه خواهد داشت.(از تاریخ ۱۴۰۰/۰۹/۱۱ تا تاریخ ۱۴۰۰/۰۹/۲۱)
آخرین مهلت تحویل اسناد	۳۰ روز پس از آخرین روز د ریافت اسناد .(تاریخ ۱۴۰۰/۱۰/۲۶) بازگشایی پاکات .(تاریخ ۱۴۰۰/۱۰/۲۶)
آدرس مناقصه گزار جهت دریافت اطلاعات	آدرس: اهواز- بلوار پاسداران- بالاتر از میدان فرودگاه - شرکت ملی حفاری ایران - ساختمان پایگاه عملیاتی- طبقه اول- سالن ۱۱۳- اداره تدارکات خارجی کالا- آقای موگهی و آقای نیسان زاده

• تضمین شرکت در مناقصه (فرآیند ارجاع کار):

مبلغ تضمین	۷,۹۴۹ یورو
انواع تضامین قابل قبول	✔طبق تبصره ماده ۹ آئیننامه تضمین معاملات دولتی اشخاص ایرانی مجازند به جای ضمانتنامه ارزی ضمانتنامه ریالی بانکی براساس نرخ تسعیر بانک مرکزی جمهوری اسلامی سامانه نیما قابل احصاء از جدول نرخ فروش میانگین موزون حواله ارزی مندرج در سامانه سنا (www.sanarate.ir) زمان تسلیم پیشنهاد ارائه نمایند. ✔ضمانتنامه های مطابق آئین نامه تضمین معاملات دولتی به شماره ۱۲۳۴۰۲/ت ۵۰۶۵۹ ه تاریخ ۱۳۹۴/۰۹/۲۲ و اصلاحات بعدی آن. ✔در خصوص ضمانتنامه های واریزی اصل فیش واریز وجه نقد به حساب شماره ۴۰۰۱۱۱۴۰۰۶۳۷۶۶۳۶ تحت عنوان تمرکز وجوه سپرده شرکت ملی حفاری ایران نزد بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران(شماره شبا IR ۳۵۰۱۰۰۰۰۴۰۰۱۱۱۴۰۰۶۳۷۶۶۳۶)
مدت اعتبار پیشنهاد/ تضمین	۹۰ روز (برای یک بار در سقف مدت اعتبار اولیه در صورت توافق طرفین قابل تمدید باشد)
محل تحویل ضمانتنامه	اهواز- بلوار پاسداران بالاتر از سه راه فرودگاه – شرکت ملی حفاری ایران – ساختمان پایگاه عملیاتی – طبقه اول پارت B – اتاق ۱۰۷- دبیرخانه کمیسیون مناقصات- شماره تماس: ۰۶۱ ۳۴۱۴۸۵۸۰ –۰۶۱ ۳۴۱۴۸۵۶۹

کلیه مراحل برگزاری مناقصه از دریافت اسناد مناقصه تا ارائه پیشنهاد مناقصه گران وبازگشایی پاکت‌ها از طریق درگاه سامانه تدارکات الکترونیکی دولت (ستاد) به آدرس www.setadiran.ir انجام خواهد شد.

اداره تدارکات خارجی کالا
کانال‌های اطلاع‌رسانی شرکت ملی حفاری ایران http://sapp.ir/nidc_pr www.nisc.ir

شرکت گاز استان مرکزی

آگهی دعوت به فراخوان مزایده عمومی نوبت دوم (۲-۱۴۰۰)
شماره : ۵۳۱۰۱۷۱۶

شناسه آگهی ۱۲۲۹۹۲۴
نوبت دوم

- شرکت گاز استان مرکزی در نظر دارد تعدادی از اقلام اسقاط موجود در انبار مرکزی خود را به شرح ذیل از طریق مزایده عمومی به فروش برساند .

ردیف	شرح کالا	نوع کالا	واحد کالا	مقدار کالا(تقریبی میباشد)	قیمت واحد(ریال)	قیمت کارشناسی (ریال)
۱	هیتر ۱۰۰۰۰ متر مکعبی		دستگاه	۱	۵۴۰,۰۰۰,۰۰۰	۵۴۰,۰۰۰,۰۰۰
۲	هیتر ۲۰۰۰۰ متر مکعبی		دستگاه	۲	۷۸۰,۰۰۰,۰۰۰	۱,۵۶۰,۰۰۰,۰۰۰
۳	هیتر ۳۰۰۰۰ متر مکعبی		دستگاه	۱	۱,۰۲۰,۰۰۰,۰۰۰	۱,۰۲۰,۰۰۰,۰۰۰

محل و مهلت دریافت اسناد مزایده: محل دریافت اسنادمزایده، سامانه "ستاد" WWW.SETADIRAN.IR و مهلت دریافت اسناد حداکثر تا ساعت **۱۸** مورخ **۱۴۰۰/۰۹/۱۸** می‌باشد.

مهلت ارسال پیشنهادها: مهلت ارسال پیشنهادها تا ساعت **۱۴,۳۰** روز دوشنبه **۱۴۰۰/۰۹/۲۹** از طریق سامانه ستاد و همچنین تحویل فیزیکی پاکتهای الف حداکثر تا ساعت **۱۴** روز دوشنبه **۱۴۰۰/۰۹/۲۹** به دفتر حراست گاز استان مرکزی واقع در طبقه سوم ساختمان مرکزی شرکت گاز استان مرکزی به آدرس اراک، خیابان امام خمینی (ره)، می باشد.

میزان سپرده شرکت درفرآیند ارجاع کار مزایده به میزان **پنج درصد** قیمت کارشناسی برای اقلام مورد نظر می باشد که لازمست طبق شرح دعوتنامه تهیه گردد.

زمان بازدید از اقلام مورد مزایده، با اخذ نامه از امور قراردادهای شرکت گاز استان مرکزی در مورخ **۱۴۰۰/۰۹/۲۸** تا **۱۴۰۰/۰۹/۲۹** از ساعت **۹ صبح** الی **۱۲ ظهر** و محل بازدید، انبار شرکت گاز استان مرکزی واقع در کمربندی شمالی جنب دانشگاه پیام نور می باشد. جلسه گشایش پاکتهای مزایده راس ساعت **۹** صبح روز یکشنبه **۱۴۰۰/۱۰/۰۵** خواهد بود.

روابط عمومی شرکت گاز استان مرکزی